

אכתרוקן ארותי

כתיבה? או להפוך לשחקנית או למגזן את שני הדברים יחד ולהפוך לגמנו?
★ ★ ★

נער
ברצינות, אני לא כל כך משתגע אחרי בת, אבל בהזדמנות זאת אבקש מתן טובה: פרסמי בבקשה את שמי במדורך. אין לי הרבה מה למכור לך; אני נער ככל הנער רים. קצת גבוה, קצת בודד, ומחפש נערה. הייתם מאמינים ש(6/1566) רק עולה לי שמינית?

די. די. תפסקנה להידחק. (3/1566) זה היה מספר שלו.
★ ★ ★

לאימיוחד
שוב פעם אחד בסדר. היום יש מול לי מדור הזה. אני אינני מישוה מיוחד ואיני מחפש משהו מיוחד. זה בדיוק ההמצאה האידיאלית לפי השקפתי הפרטית. אבל משהו בכל זאת אני מחפש, ואתן מוזמנות לנחש מה. ובפרט שהוא מסיים את מכתבו ב"מחכה לבאות". או עבור הבאות: (4/1566) הוא ירושלמי, ותשתדלנה להיות גסיכך. מה יש?

טיפשערה מלודרמאטית).
רותי, האם יהיה קשה לקבל אחד כזה? אני מבטיחה להיות ילדה טובה, ולא לכתוב מכתבים משעממים.
הוא צריך להיות די מבוגר, עד 23. כי הלאה הם באמת יותר מדי מבוגרים.
או מה יש לי להוסיף, פרט למספר — (2/1566)?

★ ★ ★

מה שחיפשתי
פה יש לי תשובה לכל תפילותיכם! גם אתן תמיד מחפשות חיילים חתיכים ומשוכני לים, וגם אתן תמיד באות בצמדות — ר מחפשות לכן צמדים (אם כי מעולם לא הוציחתי להבין למה).
אז הנה לכן, בדיוק מה שחלמתן: "שני חיילי גולני, שבנים בטיטורים אך עניים בבנות, מבקשים להתכתב עם שתיים (רצוי שתהיינה חברות). רצוי מאיזור חיפה. שנינו בוגרי הריאלי בחיפה. משמע: אינסליגנטיס, שנונים, והבינה שוכנת בוגר. חוץ מזה יש ל(7/1566) חוש הומור, והם יפים, עוד נוסף לכל זה.

★ ★ ★

אמנות וספרות בכד
והנה לכם דוגמה מהתוצר הישראלי הי מפונק הרגיל:
"נשבר לי לצאת עם חברה בגילי תוך כדי הרגשה שאני מבוגרת מהם בהרבה. ובכל השטחים."
"כתחביב עסקתי באמנות וספרות בכלל, ובאמנות התיאטרון בפרט. לאחר הצבא מתחלת להמשיך בשני המישורים כאחד."
אולי מישוה יסביר לי את עניין התחביב בים האלה? (5/1566) מתכוננת להתמסר ל-

★ ★ ★

גבוה עם מכונת ספורט
תשמעו!
הוא אמנם שאל אותי על אחת, מסויימת, אבל מי אני שאמנע אותו מכן: בן 25, גובה 185 ס"מ, צבע עיניים כחול, שיער שטני.
בעל מכונת ספורט, ומבטיח גסיעה של 140 קמ"ש.

נורא: על החזה של שרית בן-גל, (בעלת השיער הקצר) יש משה דיין, וכתוב עליו העם החליט. על החזה למעלה כתוב שהם נעשו זאת ויש תמונה של מטוס מיראז. שהיה ברור מי עשה. על החזה מימין יש כפתור לצנחנים באהבה. אבל לעומת זאת באמצע נכתב בפירוט: לקוטיגין: נייאט. שידע לו. ויותר צפונית על החזה, למעלה לגמרי, יש כפתור אויס שמוס ואתם יודעים מי המציא את זה.
ויש עוד המון כפתורים, ונורא מצחיקים, וחוץ מזה אתם יכולים לבד להמציא איפה הכי מתאים לענוד את גבוות של שלום, למשל, או את יחי ישראל. ואם יש לכם רעיונות בנידון — אל תשלחו אותם אלי.

כפתור ופרח

על לונדון העליוה שמעת? יופי. סימן שאתם משכילים וחכמים. בעד זה אני אספר לכם על תל-אביב העליוה, או איך פלאי העולם הגדול והעליו מתחילים להגיע אלינו. כמו שעונים וכפתורים, למשל. ומי שחושב שהוא ראה כבר קודם שעונים וכפתורים — לא יודע על מה שהוא מדבר.

השעונים באמת באו מלונדון, נמכרים באינור. והם לא דומים לשום שעון בעולם, כמו שאתם יכולים לראות על תלמה בירמן (בעלת השערות הארוכות) שהיא מכוסה בכל מיני שעונים כאלה, כדי שתוכלו לראות. וזהו לא רק הגודל שלהם המדהים שמייחד את השעונים האלה — אלא הצבעים הלא-נורמליים שלהם. בעיקר: לוח הספרות (שעליו יש בדרך כלל רק ארבע ספרות-ענק) הוא או אדום משוגע, או סגול צועק או ירוק פלוארסצנטי, או צירוף של ירוק אדום לא נורמלי. או השעון התלוי, שהוא צירוף של ירוק חזיריין וסגול צורת.
אבל מה? הם עולים שמונים וחמש לירות האחד, וזה קצת הרבה בשביל קוריוז. אפילו אם הוא הולך ומורה את השעות. ובפרט שבלונדון העליוה זה באמת שעון יותר עליו, למשהוא עולה חמש סטרלינג בלבד. בדיוק חצי.

הכפתורים, לעומת זאת, הם עניין שונה לגמרי; אם כי הם באופנה בדיוק אותו דבר: אותם עושים בארץ ומוכרים בארץ, וכל הנזק הוא שלושים אגורות הכפתור, וכתובים עליהם דברים מצחיקים

שלום לכם יקורי. כחיים קורים הרבה דברים. אפילו ששולחים מכתבים ולא מקבלים תשובה. כן, ככה זה החיים.
אז מה? מי ששלח פעם ולא נענה, או קיבל תשובות שלא לי עניין, או שגוועה לו ההתכתבות — אז הרי בשביל זה אני כאן. שיכתוב שנית. שלא ויתבייש. רק שתהיו מרוצים ועליוזים.
אז אל תתביישו. רק אל תכתבו את המכתבים האלה המזוייפים, שאני מתעבת, שאדם כותב שנית, בשם אחר. אני שונאת זייפנים, ואני אעניש אותם.

עכשיו עוד עניין פרטי: ע. ש. שמספרך צויין כ-2/1558. אולי תשלחי לי את הכתובת שלך, כי טובך? את יודעת שמצפים לך כאן יותר מתריסר מכתבים??!

★ ★ ★

נוכח ושקרך
תביטו איזה ערמומי! לא רק שהוא כותב על עצמו, אלא הוא אפילו מעניק לעצמו את המספר (1/1566).
אתם רוצים לדעת מה הוא כותב על עצמו? זה מה שהוא כותב:
"אז ככה: אני בחור רע, אנואיסט, נוכח ושקרך. קרייזח וקמצן."
לעומת זאת אני פיקח כשד וגם חריף (וצעיר ובשל ובן 24). ויפה כמו מלאך וכן כל הבנות טונות בי.
אז מה אם אני יפה? אבל הרי אני נורא, חוץ מזה. לאנ מי מוכנה להתמודד איתי? עזרי לי למצוא את המכספה (חוץ ממך). כי מובן."
למה כמוכז?

★ ★ ★

די מוכנר
אני בת שבעעשרה וחצי, תלמידת תיכון שנה רביעית. לא מכושרת, אפילו די חתיי כית. זהו.
"הייתי רוצה חבר. יותר נכון, ידי. מש כיל, ועם חוש הומור. אני זקוקה לאחד כזה בצורה לא רגילה (את בסח תכתבי בת, כית. זהו).

המדור הספרותי

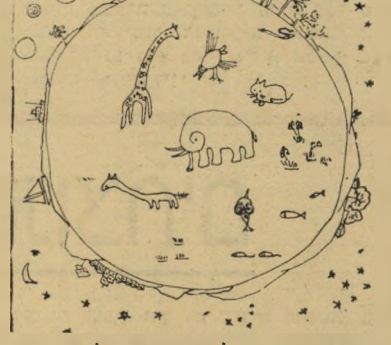
אלוהים היקר,
אני הילד היחיד שהוא סיני, בכל הכיתה שלנו. הם כולם אומרים עליך שאתה אמריי קניי. אבל גם אני כזה, או אולי גם אתה סיניני

אלוהים היקר,
שמי הוא רוברט. אני רוצה שיהיה לי אח קטן. אמא שלי אמרה לי שאני אניד לאבא שלי. אבא שלי אמר לי לבקש את זה ממך. אתה חושב שתוכל לעשות את זה?

אלוהים היקר,
בשבוע שעבר ירד הגשם שלושה ימים. אנחנו כבר חשבנו שזה יהיה כמו המבול. אבל בסוף — זה לא היה. זה שימח

אלוהים היקר,
המורה הקריאה לנו את הקטע ששם בני ישראל יוצאים ממצרים ועוברים בחורבה.

אלוהים היקר,
בכנסיה דווקא בסדר גמור, אבל חבל שאין שם מוסיקה יותר מעניינת. אני מקווה שהי הערה הזאת לא פוגעת ברגשותיך.

אלוהים היקר מאד,
אני כתבתי לך על משהו לפני כמה זמן, וזכר? או אני כבר עשיתי את מה שהבטתי, תי, אבל אתה עוד לא שלחת לי את הסוס. לואיס

אותי מאוד, כי לתיבה מותר לקחת שתי חיות מכל מין, ולונו יש שלושה חתולים. שלום וברכה.

זה טוב מאד. תמשיך לעשות דברים כאלה. אני גם יהודיה.

אלוהים היקר,
למה אתה לא יכול לעשות את זה שלא יירד גשם כל היום, דווקא בשבתות?

אלוהים היקר,
ביום שישי זה אנחנו נוסעים לחופשה לי שבועיים, כך שלא נהיה בכנסיה. אני מקווה שתהיה שם כשנחזור. מתי אתה לוקח חופי שה?

אלוהים היקר,
אתה נורא חמוד.

אלוהים היקר,
אני חושב שזה עצום, איך כל האסטרו-נאוטים האלה מצליחים לעלות לשמיים ול-רחף סביב עם החלליות האלה שלהם. בבקשה, תעשה שאף אחד מהם לא ייפול על ה-בית שלנו.

אלוהים היקר,
שלום, דוני

אלוהים היקר,
אתה באמת יודע לעשות את כל הדברים? הלוואי שאני הייתי יכול גם.

המדור הספרותי היום הוא גם מדור מכתבים. מכתבים ששלחו ילדים אל אלוהים. ליקמו אותם, שני אנשים בשם מרשל וטמפל, והספר יצא לאור באמריקה. אני לא אסביר לכם על קוסמו של ה-ספר, וגם לא על מה שניקרא אמור נה תמוימה. אבל אם לצטט את ההקדמה בדבר "עולמם הכמוס של הילדים", תבינו בוודאי למה. אנכי, בספר המקורי מופיעים ה-מכתבים בכתב-יד של הילדים.

אלוהים היקר,
אתה באמת יודע לעשות את כל הדברים? הלוואי שאני הייתי יכול גם.

אלוהים היקר,
כשהתחלת לעשות את העולם והתחלת לשים עליו כל מיני אנשים ואת כל החיות, ודשא, ואת כל הכוכבים, התעייפת מאוד? יש לי גם עוד הרבה שאלות אחרות. בכבוד רב,

אלוהים היקר,
אני רוצה ממך את הדברים הבאים: אופניים חדשים; סס של כימיה-לנוער, מס' 3; כלב; מצלמת-קולנוע; כספת בייסבול. אם אתה לא יכול לתת לי את כולם, אז תן לי את רובם.